

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

Poslovni broj: 17 Povrv-4769/2015

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda mr. sc. Radovanu Dobroniću, kao sucu pojedincu, temeljem pisanog prijedloga više sudske savjetnice Tene Kovačić, u pravnoj stvari tužitelja TOPČIĆ d.o.o. iz Splita, Put Žnjana 19/E, OIB: 08656012243, zastupanog po punomoćniku Alenu Đapiću, odvjetniku iz Solina, Zvonimirova 75, protiv tuženika GEBRÜDER WEISS d.o.o. iz Zagreba, Jankomir 25, OIB: 05216322294, zastupan po punomoćniku Zoranu Cvitkoviću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva "Cvitković & Devide" iz Zagreba, Budmanijeva 5, radi isplate iznosa od 201.710,54 kn, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene dana 23. listopada 2019. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja odvjetnika Alena Đapića i punomoćnika tuženika odvjetnika Zorana Cvitkovića, na ročištu za objavu presude, dana 05. prosinca 2019. godine

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku GEBRÜDER WEISS d.o.o. iz Zagreba, Jankomir 25, OIB: 05216322294, da u roku od 8 dana isplati tužitelju TOPČIĆ d.o.o. iz Splita, Put Žnjana 19/E, OIB: 08656012243, iznos od 144.123,05 kuna (stočetrdesetčetiristisućestodvadesettrikune i petlipa) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od dana 08. travnja 2015. godine do 31. srpnja 2015. godine po stopi od 15 % godišnje, a od 01. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2015. godine po stopi od 10,14 % godišnje, a od 01. siječnja 2016. godine do 30. lipnja 2016. godine po stopi od 10,05 % godišnje, a od 01. srpnja 2016. godine do 31. prosinca 2016. godine po stopi od 9,88 % godišnje, a od 1. siječnja 2017. godine do 30. lipnja 2017. godine po stopi od 9,68% godišnje, a od 01. srpnja 2017. godine do 31. prosinca 2017. godine po stopi od 9,41% godišnje, a od 01. siječnja 2018. godine do 30. lipnja 2018. godine po stopi od 9,09% godišnje, a od 01. srpnja 2018. godine do 31. prosinca 2018. godine po stopi od 8,82% godišnje, a od 01. siječnja 2019. godine do 30. lipnja 2019. godine po stopi od 8,54%, a od 01. srpnja 2019. godine do 31. prosinca 2019. godine po stopi od 8,30% odnosno dalje do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne

kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, a koju utvrđuje HNB, uvećanoj za pet postotna poena.

(održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Obrenije Ribarić iz Zagreba, Nikole Tesle 16, poslovni broj: Ovr-20/2015 od dana 23. ožujka 2015. godine na navedeni iznos)

- II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 57.587,49 kuna zajedno sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama kao neosnovan.
(ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Obrenije Ribarić iz Zagreba, Nikole Tesle 16, poslovni broj: Ovr-20/2015 od dana 23. ožujka 2015. godine na navedeni iznos)
- III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška ovršnog postupka u iznosu od 5.496,39 kuna.
(ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Obrenije Ribarić iz Zagreba, Nikole Tesle 16, poslovni broj: Ovr-20/2015 od dana 23. ožujka 2015. godine na navedeni iznos)
- IV. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana isplati tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 13.502,30 kuna (trinaesttisucapetstodvijekune i tridesetlpa).
- V. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu preostalog dijela troška postupka u iznosu od 19.941,82 kuna, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj, tada ovrhovoditelj, TOPČIĆ d.o.o. iz Splita, Put Žnjana 19/E, OIB: 08656012243, je dana 25. veljače 2015. godine, podnio prijedlog za ovrhu na koji je javni bilježnik Obrenija Ribarić iz Zagreba, Nikole Tesle 16, dana 23. ožujka 2015. godine donijela rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj: Ovr-20/2015, a temeljem kojeg se nalaže ovršeniku, sada tuženiku, GEBRÜDER WEISS d.o.o. iz Zagreba, Jankomir 25, OIB: 05216322294, da plati tužitelju iznos od 201.710,54 kune sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućima od dana dospjeća pojedinog računa pa do isplate, troškovima ovršnog postupka u iznosu od 5.496,39 kn te predvidivim troškovima postupka u iznosu od 1.577,50 kuna.

Tuženik, tada ovršenik, je dana 07. travnja 2015. godine, protiv navedenog rješenja o ovrsi, podnio pravodoban prigovor (list 10-12 spisa) u kojem osporava osnov i visinu ovrhovoditeljeva potraživanja. Pojašnjava da je ovršenik s ovrhovoditeljem bio u poslovnom odnosu na način da je ovrhovoditelj, kao prijevoznik, obavljao poslove prijevoza pošiljaka u domaćem prometu za ovršenika, kao nalogodavca. Ističe kako ovršenik temeljem uvida u svoju knjigovodstvenu dokumentaciju nema nikakvih dugovanja prema ovrhovoditelju. Osporava trošak ovršnog postupka priznatog rješenjem o ovrsi te, opreza radi, ističe prigovor zastare.

Općinski građanski sud u Zagrebu se rješenjem posl. broj: Povrv-8532/15 od dana 12. lipnja 2015. godine oglasio stvarno nenadležnim te je nakon pravomoćnosti rješenja predmet ustupljen nadležnom Trgovačkom sudu u Zagrebu.

Po prigovoru tuženika, Trgovački sud u Zagrebu je donio rješenje posl. broj: Povrv-4769/2015 od dana 28. listopada 2015. godine kojim je rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i u tom su dijelu ukinute provedene radnje, a postupak je u dijelu u kojem naloženo plaćanje nastavljen kao po prigovoru protiv platnog naloga (članak 57., čl. 282 st. 3 te čl. 58. st. 3. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13 i 93/14, dalje: OZ)).

U daljnjem tijeku postupka tužitelj pojašnjava da su stranke bile u poslovnom odnosu na način da je tužitelj po nalogu tuženika vršio prijevoz i dostavu robe na području Splitsko-dalmatinske županije, Zadarske županije i Dubrovačko-neretvanske županije s naglaskom na područje grada Splita, Zadra i Dubrovnika, po sporazumno ugovorenoj Tarifi za dostavu robe tuženika te da je prilikom izvršenja tužitelj imao i dodatne troškove (parking, prijevoz brodom...). Navodi da je tužitelj tri do četiri puta mjesečno izdavao i dostavljao tuženiku zbirni račun za izvršene usluge prijevoza, a da je tuženiku iznajmio skladišni prostor u razdoblju od siječnja 2012. godine do svibnja 2012. godine za skladištenje paleta i korištenje jednog parkirnog mjesta. Obzirom da tuženik po dospijecu nije podmirio utužene iznose, tužitelj je tijekom svibnja 2012. godine prekinuo poslovnu suradnju s tuženikom. Ističe da stranke nikada nisu sklopile ugovor o prijevozu u pisanom obliku. Pojašnjava da se, uz utužene račune za usluge prijevoza, jedan račun (broj 132/12) odnosi na uslugu najamnine, skladištenja paleta i parkirnog mjesta za firmu Terra Jaska. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

U daljnjem tijeku postupka tuženik ističe da su utuženi računi neosnovano sačinjeni za potrebe predmetnog postupka, ukazuje kako nedostaje pravni temelj poslovnog odnosa stranaka u kojem bi bila regulirana sva prava, obveze, ograničenja, a obzirom da se tarifa određuje za pojedini pravni odnos istodobno sa zaključivanjem ugovora za isti, dostavljenu Tarifu ne može smatrati relevantnom za predmetna potraživanja tužitelja. U odnosu na potraživanje po računu broj: R-132/12, ukazuje kako je iz mail korespondencije nesumnjivo da nikakve usluge skladištenja nije naručivao tuženik već da je tuženik samo doveo u odnos društvo TERRA JASKA d.o.o. i tužitelja. Ustraje kod prigovora zastare potraživanja.

Podneskom od dana 09. listopada 2019. godine tužitelj je podnio zahtjev za izuzeće uređujuće sudske savjetnice koji je odbijen rješenjem predsjednika Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj: 29 Su-791/19 od dana 15. listopada 2019. godine (list 1243-1244 spisa).

Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u konto karticu (list 6-7 spisa), izvadak iz sudskog registra (list 8-9 spisa), Tarifa za dostavu robe od GW Terminala Zagreb do područja navedenih u prilogu prema poštanskim brojevima (list 32 spisa), izvještaj otvorenih stavki (list 33 spisa), račun broj: 147/12 od dana 31. svibnja 2012. godine uz priloženu dokumentaciju (list 34-121 spisa), račun broj: 132/12 od dana 30. svibnja 2012. godine uz mail korespondenciju (list 122-126 spisa), račun broj: 131/12 od dana 23. svibnja 2012. godine uz priloženu dokumentaciju (list 127-235 spisa), račun broj: 106/12 od dana 30. travnja 2012. godine uz priloženu dokumentaciju (list 236-329 spisa), račun broj: 105/12 od dana 20. travnja 2012. godine uz priloženu dokumentaciju (list 330-399 spisa), račun broj: 097/12 od dana 15. travnja 2012. godine uz priloženu dokumentaciju (list 400-455 spisa),

dopise Ministarstva financija, Porezne uprave (list 466-469 spisa), teretni listovi (list 479-505 spisa), mail prepiska (list 506-565 spisa), bordero (list 566-594 spisa), dostavna lista/utovarna lista (list 595-597 spisa), mail prepiska (list 598-599 spisa), kompjutorski ispis (list 600-602 spisa), računi tuženika (list 607-631 spisa), prepisku s Ministarstvom financija – porezna uprava (list 654-657 spisa), dopise Ministarstva financija – porezne uprave (list 666-672 spisa), porezne knjige i dokumentacija tužitelja (list 733-1030 spisa), kompjutorski ispis tuženika (list 1044-1045 spisa), računi tuženika (list 1046-1199 spisa), mail prepiska (list 1200-1201 spisa), računi (list 1202-1231 spisa), izveden je dokaz vještačenjem po vještaku za ekonomiju, financije i računovodstvo Gordani Dragičević (list 679-718, 1031-1033 i 1035-1036 spisa).

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 201.710,54 kune po računima R-1 br. 097/12 od 15.04.2012. godine, br. 105/12 od 20.04.2012. godine, br. 106/12 od 30.04.2012. godine, br. 131/12 od 23.05.2012. godine, br. 132/12 od 30.05.2012. godine, br. 147/12 od 31.05.2012. godine na ime usluga prijevoza te najam skladišnog prostora.

Među strankama je nesporno da su bile u poslovnom odnosu u kojem je tužitelj kao nalogoprimac obavljao poslove prijevoza za tuženika kao nalogodavca.

Među strankama je sporno da li je nastupila zastara potraživanja, osnov i visina potraživanja.

Odredbom članka 228. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje: ZOO) propisano je da međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine.

Članak 241. ZOO propisuje da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

Odlučujući u skladu s navedenim odredbama, sud je uvidom u utužene račune broj R-1 br. 097/12 od 15.04.2012. godine, br. 105/12 od 20.04.2012. godine, br. 106/12 od 30.04.2012. godine, br. 131/12 od 23.05.2012. godine, br. 132/12 od 30.05.2012. godine, br. 147/12 od 31.05.2012. godine utvrdio da je datum dospelja najstarijeg računa dan 30. travnja 2012. godine, a prijedlog za ovrhu je podnesen dana 25. veljače 2015. godine, unutar roka od 3 godine.

Stoga se prigovor zastare smatra neosnovanim.

Radi utvrđivanja visine potraživanja izveden je dokaz financijsko - knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku DRAGON REVIZIJA d.o.o. iz Zagreba, Froudeova 3, koje je u ime društva obavila direktorica navedenog društva Gordana Dragičević, stalni sudski vještak za ekonomiju, financije i računovodstvo.

Na temelju nalaza i mišljenja vještakinje Gordane Dragičević sud je utvrdio da je tužitelj u svojim poslovnim knjigama trebao imati iskazano potraživanje u iznosu od 144.123,05 kuna, a ne 201.710,54 kn kao što ima iskazano u svojim poslovnim knjigama, te

da ukoliko se prihvate svi izlazni računi tuženika, tada tuženik duguje samo 4.965,31 kn po računu broj 132 od 30. svibnja 2012. godine (list 684 spisa).

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje Gordane Dragičević jer je izrađen stručno i u skladu s pravilima struke, a vještakinja je na ročištu od dana 11. srpnja 2019. godine stručnim i argumentiranim razlozima uspješno otklonila sve primjedbe na njezin nalaz i mišljenje. Naime, stranke su, tužitelj podneskom 17. prosinca 2018. godine (list 726-727 spisa), a tuženik podneskom od dana 12. prosinca 2018. godine (list 722-725 spisa), istaknuli prigovore koje je, na ročištu od dana 11. srpnja 2019. godine, vještakinja otklonila navodeći da je tuženik nakon prekida poslovne suradnje (svibanj 2012. godine) tužitelju ispostavio fakture u ukupnom iznosu od 139.259,15 kn. Na taj način je stekao uvjete da zatvori svoju obvezu prema tužitelju u iznosu od 139.104,60 kn i to je zatvorio račun 106 u iznosu 48.450,45 kn, račun 131 u iznosu od 51.653,23 kn i račun 147 u iznosu od 39.054,06 kn (ukupan iznos ta tri računa je 139.157,74, što znači da je razlika 101,41 kn). Nadalje, u odnosu na prigovor zašto je prihvatila način zatvaranja tuženika vještakinja je pojasnila da budući je tuženik prilikom svake uplate naveo koje račune podmiruje (broj računa), a da je, u odnosu na dio računa kod kojih nije odmah vidljiv broj računa koji se podmiruje, tužitelj imao tehničkih saznanja obzirom da se klikom na izvod otvaraju stavke u vidu broja računa koji se podmiruje. Također, navodi da je tuženik izvodom 133 od 12. srpnja 2012. platio iznos od 20.000,00 kn te iznimno nije naveo broj računa koji plaća i izvodom 148 od 2. kolovoza 2012. u iznosu od 44.481,72 kn i nije naveo tu koje račune plaća, dok je u svojim poslovnim knjigama zatvorio dio računa 097 u iznosu 15.415,19 kn, a izvodom 133 od 12. srpnja 2012. ostatak na 20.000,00 kn. Pojašnjava da račun broj: 38536273 od 7. svibnja 2012. nije knjižen kod tužitelja, račun br. 38538441 od 21. svibnja 2012. na 1375,00 kn nije knjižen kod tužitelja, račun br. 1038102986 od 31. srpnja 2012. je knjižen kod tužitelja, račun br. 1038103518 od 17. kolovoza 2012. na 33,75 kn nije knjižen kod tužitelja, račun br. 1038104883 od 6. prosinca 2012. na iznos od 1.275,38 kn nije knjižen kod tužitelja. Računi 38602740 na iznos od 4.625,00 kn su knjiženi kod tužitelja. Račun 1038101888 na 1500,00 kn, račun 1038102901 na iznos od 127,38 kn i račun 1038102988 na iznos od 408,25 kn su knjiženi kod tužitelja.

Člankom 80. st. 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine" broj: 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18, dalje: ZPDV) vjerodostojnost podrijetla, cjelovitost sadržaja i čitljivost računa mora biti osigurana od trenutka izdavanja do kraja razdoblja za pohranu računa neovisno o tome je li račun izdan na papiru ili u elektroničkom obliku.

Porezni obveznik obavezan je utvrditi na koji će način osigurati vjerodostojnost podrijetla, cjelovitost sadržaja i čitljivost računa. Navedeno se može ostvariti pomoću elektroničke razmjene podataka (EDI) ili naprednog elektroničkog potpisa ili bilo koje metode poslovne kontrole koja omogućuje povezivanje računa s isporukama dobara i usluga. (čl. 80. st. 3. ZPDV)

Vjerodostojnost podrijetla se osigurava na način da se može nedvojbeno utvrditi identitet izdavatelja računa, a cjelovitost sadržaja podrazumijeva da sadržaj računa nije izmijenjen do kraja razdoblja za pohranu računa. (čl. 80. st. 3. ZPDV)

Člankom 161. st. 2. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine" broj: 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 115/16, 1/17, 41/17, 128/17, 106/18, 1/19, dalje:

Pravilnik) porezni obveznik treba osigurati da podaci iskazani na računu odražavaju stvarnu isporuku, a može birati način kako će to postići.

Metoda poslovne kontrole je proces koji kreiraju, provode i ažuriraju odgovorne osobe radi osiguranja financijskog, računovodstvenog i izvještavanja i postupanja u skladu sa zakonskim uvjetima. To osobito znači proces kojim porezni obveznik kreira, provodi i ažurira potrebnu razinu sigurnosti u identitet isporučitelja ili izdavatelja računa (vjerodostojnost podrijetla), nepromjenjivost podataka o PDV-u (cjelovitost sadržaja) i čitljivost računa od trenutka izdavanja do kraja razdoblja za pohranu. Primjer kontrole poslovanja je uparivanje popratne dokumentacije; (sa samim računom). (čl. 161. st. 11. Pravilnika)

Slijedom navedenih odredbi, sud nije priznao izlazne račune tuženika, obzirom da onaj dio računa koji se odnose na "terećenje za štetu zbog gubitka stranke" ili naknade štete, poput primjerice računa R1-38541930/462433 1 od 15. lipnja 2012. godine (list 1072 spisa) potrebno je naglasiti da se u tom slučaju ne može izdati račun budući je potrebno prvotno utvrditi odgovornost za nastup štete, dokazivanjem svih elemenata odgovornosti za štetu (šteta, štetna radnja, uzročna veza, protupravnost i krivnja (u pravilu)), dok se račun izdaje na temelju ugovora. S druge strane, u odnosu na onaj dio računa koji su priloženi bez popratne dokumentacije, isti se ne mogu priznati kao vjerodostojni sukladno čl. 161. st. 11. Pravilnika.

Ocjenjujući provedene dokaze sud je kao vjerodostojne prihvatio sve isprave koje su pročitane i u koje je izvršen uvid na glavnoj raspravi osim gore navedenih računa.

Odredbom članka 219. st 1. ZPP propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika dok je odredbom članka 221.a ZPP-a određeno da ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Slijedom svega navedenog, prvenstveno se navodi kako niti tužitelj, a ni tuženik uredno ne posluju, ali budući je temeljem nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno da je visina potraživanja tužitelja iznos od 144.123,05 kn, stoga je, a temeljem članka 451. stavak 3. ZPP-a, odlučeno kao u točki I. izreke te je tužbeni zahtjev djelomično prihvaćen.

U odnosu na preostali dio tužbenog zahtjeva tj. iznos od 57.587,49 kn, tužbeni zahtjev odbijen je kao neosnovan i odlučeno je kao u točki II. izreke.

Pravo na zatezne kamate od dospijeca do isplate propisano je odredbom članka 29. st 1. i 183. st. 1. ZOO., dok je kao početak tijeka zateznih kamata utvrđen dan 08. travnja 2015. godine. Stopa zatezne kamate na glavnice određena je sukladno članku 29. st. 2. ZOO-a.

Visina iznosa glavnice od 144.123,05 kn utvrđena je prema nalazu i mišljenju vještakinje (list 684 spisa).

U odnosu na tijek zakonskih zateznih kamata iste su određene sukladno članku 183. stavak 2. ZOO kojim je propisano da ako rok za ispunjenje nije određen, dužnik dolazi u zakašnjenje kad ga vjerovnik pozove da ispunji obvezu, usmeno ili pisano, izvansudskom opomenom ili započinjanjem nekog postupka čiji je cilj da se postigne ispunjenje obveze.

S tim u skladu, izvršen je uvid u dokumentaciju u spisu te su danu primitka rješenja o ovrsi (list 4 spisa) pribrojana 8 dana tako da je kao početak tijeka zateznih kamata uzet datum 08. travnja 2015. godine.

Odluka o troškovima donesena je na temelju odredbe članka 154. st. 2, a u svezi s člankom 155. ZPP, te budući su stranke djelomično uspjele u parnici, a tužitelj je uspio u

većoj mjeri, tuženik je dužan nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka pri čemu su uzeti u obzir samo troškovi koji su bili potrebni za vođenje parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 8/11, 114/12 – dalje Tarifa).

Tužitelj je uz ovršni prijedlog priložio konto karticu na kojemu se jedino navodi broj računa te dospijeće i iznos računa, dakle ova isprava upućuje na račun pod određenim brojem, ali iz nje same nije vidljivo što je predmet obveze, stoga ta isprava nije vjerodostojna u onom smislu kako to propisuje Ovršni zakon (članak 31. stavak 2. OZ-a), zbog čega javni bilježnik nije smio izdati rješenje o ovrsi na podlozi takve isprave, pa trošak ovršnog postupka tužitelju nije priznat kao opravdan te je odlučeno kao pod točkom III. izreke.

Tužitelju je priznat trošak parničnog postupka, a koji se sastoje od pristupa na ročište dana 26. listopada 2016. godine, dana 17. siječnja 2017. godine, dana 23. ožujka 2017. godine, dana 11. srpnja 2019. godine te dana 23. listopada 2019. godine prema Tbr. 9.1 u iznosu od 2.500,00 kn za svako ročište, pristupa na ročište dana 17. travnja 2019. godine prema Tbr. 9.5. u iznosu od 625,00 kn, sastav obrazloženog podneska od dana 17. listopada 2016. godine, dana 16. siječnja 2017. godine, dana 10. ožujka 2017. godine i dana 03. srpnja 2017. godine prema Tbr. 8.1 u iznosu od 2.500,00 kn za svaki obrazloženi podnesak. Tužitelju je prema Tbr. 42. Tarife priznat i iznos PDV(25%) na sve obavljene radnje odvjetnika u iznosu od 5.781,25 kn. Priznat mu je i trošak predujma za izvođenje vještačenja u iznosu od 5.000,00 kn te trošak sudske pristojbe na presudu prema Zakonu o sudskim pristojbama Tar.br. 2.2 u iznosu od 1.367,10 kn (tužitelju pripada iznos od 2.367,10 kn, ali budući je naznačio iznos od 1.367,10 kn isti mu je kao takav i priznat (list 1253 spisa)). Ukupni priznati troškovi tužitelja iznose 35.273,35 kn.

Sukladno čl. 154. st. 3. u svezi s člankom 156. ZPP-a tuženiku je priznat trošak pristupa na ročište dana 26. listopada 2016. godine u iznosu od 2.500,00kn + PDV u iznosu do 625,00kn neovisno o uspjehu u sporu, ukupno 3.125,00 kn (list 456 spisa) koji iznos će se oduzeti od priznatih troškova tužitelja.

Obzirom da je tužitelj uspio u sporu s 71%, temeljem članka 154. st. 2. ZPP-a, u odnosu koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotka u kojima su stranke uspjele u parnici, tužitelju je dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od 13.502,30 kn stoga je odlučeno kao pod točkom IV. izreke.

Tužitelj je odbijen s preostalim dijelom troška u iznosu od 19.941,82 kuna stoga je odlučeno kao pod točkom V. izreke.

U Zagrebu, dana 05. prosinca 2019. godine

SUDAC:
mr. sc. Radovan Dobronić

Prijedlog odluke izradila
viša sudska savjetnica:
Tena Kovačić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od osam dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **17891-fa3a7**

Kontrolni broj: **071fd-f9109-8a3af**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RADOVAN DOBRONIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.